

SZÉCSÉNYI HIRLAP

KEZÍRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
 Negyed évre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
 reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
 intézendők.
 Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.
 Hirdetések egyezség szerint.

A balkáni hadsereg.

Nem hadseregek, hivatásos katonák háboruja indult meg a kis Montenegró támadásával, hanem valósággal a népek háboruja. Ugy a balkáni három szláv államban, mint Törökországban aránylag nagyon kicsi a békelétszám. A mozgósítás azonban fegyveres szolgálat alá hív mindem 18—50 év közötti kora férfi lakost, sőt Montenegróban még a hetvenöt éven innen lévő öregeknek is be kell rukkolni.

A három kis szláv állam sietett a maga hadierjét kikürtölni s így erről sok adatok közül már a magyar sajtó is. A török hadsereg nem állott ennyire a nyilvánosság elé. E részben tájékozott katonai szakértők szerint Tráciában, tehát közvetlenül a bolgár hadsereg ellen már eddig 100.000 nizam és 116.000 redif katonacsapat van Drinápoly környékére összpontosítva. Ezenfelül 6000 lovas, 454 ágyú 160 gépfegyver. A szerbek montenegróiak esetleg görögök ellen rögtön akcióra hivatott szaloniki és úszkubi hadtestek, bár több csapatostuk Szimrna körül és az Égei tengeri szigeten volt a balkáni mozgósítás megkezdése alkalmával, körülbelül százötvenezer főnyi gyalogságot, háromszáz ágyút és hetven gépfegyvert tudnak a harcra venni a kétezer főnyi lovasságon felül. E szám mindennap növekedhetik a szerint a mint a távolabb lévő csapatostek visz-

szajuthatnak rendes kötelékükbe. A kisázsiai csapatokkal egy hónap alatt kétszeresére lehet a változt török hadsereget szaporítani.

A bolgár állandó csapatok, ténylegesen szolgáló és tartalékos katonák létszáma 288.000 gyalogos 5000 lovas és közel 500 ágyú. Ezen felül számítható a körülbelül 70.000 főnyi népfelkészés.

A szerb hadsereg tényleges szolgálatban lévő része kerekén 30 000 ember, a melyet a tartalék 70.000 főre egészít ki. A lovasság létszáma a papíron 4000 lenne, de lóhiány miatt legföllebb a fele számít gyakorlatilag. 244 ágyúnak megvan az ellátása úgy lóban, mint emberben; a lóanyag része tüzérségi szolgálatra gyönge. A második harcvonal a 32 évtől 38-ig terjedő koraúkból kerül ki; szintén a rendes kombáltans csapatok közé osztatik a kerekén 80.000 fővel másfélszáz-ezer fegyveresre szaporítja a szerb hadsereget.

A harmadik harcvonalba 38—46 évesek tartoznak, a kiket a védőörvény határőrzésre és helyőrségi szolgálatra rendel. A népfelkészés a 18—21 évesek, továbbá a 46—50 évesek közül kerül ki. Így mindent összevéve, 300.000 főnyi lenne a szerb hadsereg.

Montenegró 50.000 főnyi hadsereget tud kiállítani, a 18—75 éves embereket is beszámítva, kis, de eléggé modernül felszerelt lövészéggel és gépfegyverekkel. Nevezetes, hogy a mi fölfogásunk szerint Oroszország adta az e modern harci készülékekre való pénzt:

az oroszországi Novoje Vremja szerint pedig Ausztria és Magyarország.

Valamennyi balkáni állam csak körülbelül egytizedét tartja tényleges szolgálatban annak a létszámnak, a mit haboru esetén fegyverbe szólít. Így Bolgáriában a kilenc hadosztályból tízenyolc lesz; minden századból egy zászlóalj mineden két zászlóaljas ezredből egy drigád két, egyenkint négy zászlóaljas ezreddel. A békelétszám tehát csak keret-cadreszámba megy. És így van ez valamennyi balkáni államban. Törökországnak azonban megvan az a nagy előnye, hogy sok csapatja már háborúviselt, hol az arabok, hol a macedóniai és athániai fölkelők ellen harcolván. Tisztjei följötténél tapasztaltabbak a harci mesterségben, mint a szerbek és bolgároké, a kiknek aktív szolgálatban lévő tisztjei között kevés a háboruban részt vett ember.

Násrészt azonban a törökök dolgát fogja nehezíteni a sok fegyveres banda, a mely a macedóniai és albániai szlávokból fog kikérülni s a melyek a török harci intézkedéseket sokszor keresztelhetik, megzavarhatják. Nevezetesen a hírszolgálatot lehelyekből nagy helyi ismeretekkel sokszor meghusit-hatják. A haboru színterének egy részén valóságos guerrillaharcot honosítanak meg, a mely a rendes csapatokra nézve rendkívül kimerítő. Ezek ellen a törökök az albán hasonlító szellemű harcosokat állíthatják, a kik-

○ ○ T Á R C Z A ○ ○ Öt világrész asszonyai.

Irla Szikra (gróf Tolaky Sándorné.)

(Folyt. és vége.)

Meghalt a kis Lolotte.

Egy kávémérésben kiszolgált lány volt.
 Fiatal, bájos,
 Tell száz reménnyel, boldogsággal, fénnel.

Pajzánkodva nyílt az ajka mosolygásra
 S kacégra vitte őt
 Két tipegő lába be az éjszakába.

Egyszer úgy üszítjában, első dér szálltával
 Halványörzsa arcn
 Valami nagy bánat, sőtét bánat támadt.

Csikos keszkenőjét telesírta könnyel,
 Mint hajnali harmat
 A kis virággyon, rügyfakasztó nydron.

Aztán egy évre rá, a vén Rókus keblén
 Elhullt a virágszál . . .
 Szomorú a vége, ma volt temetése.

Hogy is volt? . . . Minisztárs, egy-két
 [csuhás bardt,
 Sercegő gyertyaszál, bús halotti nóták . . .
 Ráhulltak a röggel a fekete éjek . . .
 A sápadt levélén szólt az őszi ének.

Kardos Istán.

jogokat, melyek az egész embert megilletik. Ezek körült a jogok között első helyen áll, tulajdonképen a kulcsa valamennyinek a választói jog.

Ezért küzdünk érte; és e küzdelmünk eddig eredményeiről fog az 1913-iki kongresszus beszámolni. De szóba fognak ott jönni mindanna kérdések, melyeknek megválasztását akkorra reméljük, ha a törvények készítéséhez joga lesz az asszonyoknak is tanácsal, munkával, eszmével és eredmény-hozzászólani. Tehát szóba fog jönni mindaz, ami az asszony és a gyermek sorsát érinti. Anya és gyermekvédelem, az iskolakosság elleni küzdelem, a fehér rabszolgaság égető kérdése, a női munkahér szabályozása stb. stb. Ezért nem kéllén, hogy a kongresszus még azokat is érdekelje, — és kell, hogy érdekelje, — akik a nők választójogát ellenzik, vagy nem foglalkoznak vele. De még más okból is kell, hogy a magyar társadalom a kongresszusért érdeklődjék, az, hogy több ezer idegen jó ez alkalommal hazánkba.

Hogy azt megismerje, hogy azt megszeresse: tőlünk függ!

Hogy a magyar társadalom mellénk áll

és azt mondja: „A magyar vendégszeretet mindnyájunk erénye; aki tisztességes ember hazánk határát átlépi, — hárm járathatva is — az mindnyájunk szivesen látott vendége. . . ” akkor a kongresszus olyan fényesen fog sikerülni, amibez hasonlót még soha sem látott a világ.

És olyanakk is kell annak lenni, hogy mindnyájan büszkék lehessünk magyar mi-voltunkra.

De hogy ez így legyen, ahhoz a erkölcsi támogatás mellett anyagi támogatásra is van szükségünk; mert hiszen nyilvánvaló, hogy annyi vendéget tisztességgel ellátni, tenger pénzbe kerül. (Igaz, hogy óriási össz-szeget fog kitenni, — a mi költségeink szászorosát is az, amit az a több ezer ember hazánkban elkölt.) Ezért nagyon kérek mindenkit, aki e sorokat olvassa, hogy bármilyen állásponton legyen is a női választójoggal szemben, — nemzeti remenők érdekében legyenek segítségünkre! Adjanak Gyűjtésnek! Filtéretet, koronákat! ahogy jó. A-hogy bárki is könnyen teheti, adhatja. Csak egy kis jóakarát, csak egy kis megértés, — és máris óriási lépéssel visszük előbbre ügyünk. És ugye meghallgatnak? Adnak? Sikerül a kongresszus? Hogyne sikerülne, mikor annyi asszony akarja? Amit pedig asszony akar, azt isten is akarja.

nek az ilyenféle háboruskodás szintén tanult mestersege.

A mohamedán albánok a rendes török haderőnek lesznek tagjai s már be is vonultak. A keresztény albánok közül néhány törzs az utóbbi időben kétségtelenül montenegrói befolyás alatt volt. De ezek sem számszerűen, sem egyébként nem szaporítják a Törökországra támadó erejét.

A bolgár és szerb hadsereg fő stratégiai vonala csak a nis—filippopolis vasúti vonal lehet, Erre az egyetlen nagy közlekedési vonalra kell támaszkodniuk. Egyébként pedig úgy nekik, mint a török csapatoknak erősen küzdeni fog kelleni a háboru színterének uttalanságával, kulturálanságával, a mi az élelmi és hadiszertpótlást rendkívül megnehezíti.

Az októberi időjárás a Balkánon rendszerint nagyon kellemes. Napal többnyire verőfényes, meleg idő jár, csak éjjelre hűl le a levegő. Ez az időjárás november közepéig tart. Ekkor elzordul s esős és havas zivatarok lehetetlenné teszik a szabadban tartózkodást, ágyumánözvezést, sőt sokszor a lovasság és gyalogság mozgását is.

Mivel október 18-ika előtt aligha nagyobb összecsapásra számítani, valószínű, hogy a háboruskodás benyulik a zordabb évszakba is. Az ekkor folytatott háboru borzalmas élményeiben már előre kéjeleghet egy csomó perverz lelkű nyugati ember. De az egymást pusztító népek nekivaduló harci dühét talán még a zord időjárás sem lesz képes lehűteni.

Nagy rozstermés homoktalajon.

Lapunknak írta: egy okleveles gazda.

Ezelőtt két esztendővel homokbirtokot vettem bérebe éppen aratás idején, s arattam kataszteri holdanként két métermázsza rozst, tehát olyan csekély mennyiséget, amely nem hogy a bérösszeget megfizetné, — de nem fizette meg a vetőmagon kívül a szántási

költségeket sem. Azóta csupán két év telt el, mégis ugyanazon a talajon ma olyan rozsterméseim van, hogy közbámulat tárgyá.

Az óriási terméstöbbletet nagyon egyszerűen értem el. Az egyik elvem, amit sikeresen keresztül vittem, hogy talajomnak egy napig sem volt szabad szántatlanul maradnia. Tarlót egy pillanatig sem türtem, hanem aratás után azonnal nekimentem tárcsával, majd azután keresztül-kasul megboronáltam, amikor pedig szántásra került a sor, az eke után ment a borona, a borona után a talajtömörítő, azután megint a borona. Igaz tehát, hogy gyakran boronáltam, de minden talajomat csak egyszer szántottam. — A gyökör boronálás pedig még sem okozott annyi munkát, mint hogyha talajomat rendszeresen háromszor szántottam volna meg.

Második elvem, amelyet sikeresen keresztül vittem az volt, hogy sok pillangósvirágu növényt lerésztek, nem learatás, hanem elszántás céljából. Az egyik táblámon természetesen csöszösbükkönnyt, a másikon laposmagu fehér csillagfűrtőt, a harmadikon bíborherét, hol tavasszal, hol nyár derekán vetettem el azokat, de mindig a virágzás teljében alászántottam. Istállótrágyát vajmi keveset használtam, mert azt tapasztaltam, hogy az istállótrágya nagyon nehezen és lassan korhad el a homokban, hogy odagyűjt mindenféle férget és káros rovarokat, ellenben a zóldrágyákat kitűnő hatásuaknak tapasztaltam, s azok miután elke, különösen a csöszösbükköny óriási terméseket adott, s így humuszban és nitrogénben nagyon gazdagította talajomat.

Harmadik elvem az volt, s ezt is nagy következettséggel hajtottam végre, hogy megadjam talajomnak mindazon táplálóanyagokat, amelyek abból hiányzanak. A nitrogénhiányt pótoltam zóldrágyákkal, a foszfor — és káliumhiányt azonban, — mert hiszen a homokból, ezen táplálóanyagok is hiányzanak — műtrágyákkal pótoltam. Két évben egymás után adtam kataszteri holdanként 2-2 métermázsza káliszuperfoszfátot, amelyet mindig vetőszántás előtt szórtam ki, s ezen műtrágyákon ki-

völ ott, ahol annak szüksége mutatkozott, a chillsalétromot sem sajnáltam, s 50-60 kilogrammot is kiszórtam kataszteri holdanként. Ilyetén módon elértem, hogy már a múlt évben is volt olyan táblám, amely 11 métermázsza termést adott, gazdaságom tulnyomó zöme azonban még csak a 7 métermázsáig jutott el. Ez idén azonban rozsterméseim nagyobbik fele 12 métermázsán felül fog adni, a kisebbik fele 8-9 métermázsánál fog tartani és csak mintegy 5-6 hold fog 4-5 métermázsát adni, az tudniillik, amelyet még nem tudtam megkötöni, amelyet még elfúj a szél, amelyből az idén kora tavasszal néhány hétre terjedő bőségesen ki is jut.

Ime tehát a rossz futóhomokon is nagy rozsterméseket lehet elérni, amelyeknek előéréséhez három golog szükséges: zóldrágya, műtrágya és jó talajmivelő eszköz. Ez utóbbiak közül különösen is kiemelem azt, hogy nézetem szerint homoktalajoknak három nélkülözhetetlen eszköze van, a tárcsásborona, a talajtömörítő és a közösleges borona. Ezzel s három gazdasági géppel minden homokbirtokosnak fel kell-szerelve lenni, mert alig tudom elképzelni, hogy ezek nélkül homokon nagy terméseket lehessen elérni. Én legalább egyes tábláimon minden egyéb eljárás nélkül, csupán a tárcsásborona és a tömörítő segítségével az előbbi csekély terméshez mérten 2-3 métermázsza terméstöbbletet értem el.

Ha példámot követnék azon gazdátársaim, akik homokon kaszálkodnak, nemcsak önmaguknak tennének hasznot, de működésüknek az egész ország is hasznát látna.

HIREK

Utca burkolás. A m. kir. állam építészeti hivatal már készíti városunk részére a Rákóczi-út és Kossuth Lajos-utca úttestének gránit kocka-kövel való burkolásának a tervét. — Városunk tehát a közel jövőben csinosabb képet fog nyerni. És megleszünk kimélve a nagy sártengertől.

Háborus tárcalevelek.

Kell-e nekünk a háboru? Izlés dolga. Ki-ki a maga felfogása, vérmérséklete és foglalkozása szerint felel erre a kérdésre.

A nemzetgazda azt mondja: értékelődés az egész. A tőke cserél helyet és az iparkodó, a munkás és termékeny népek győzni fognak végre is.

Az erdész azt mondja: nemcsak hűkfa, nyírfa, és tölgyfa van Isten erdejében, hanem vannak emberek is. És az embererdőt is éppen úgy kell művelni, mint a faerdőt. Ennek is rendes üzemterve van, mint az erdőnek. Ha a szálerdőt időnként nem ritkítanak, — bozóttá válnék. Az embererdőt is ritkítani kell. Ezt cselekszi a háboru.

Az asszony, vagy mondjuk némely asszony felfogása ez a háboruról: Elvégre nem beszélhetek mindég a cselédkérdésről. Legalább van új témám a délutáni tracsra.

Az újságíró: Éppen ideje. Az emberek egészen megunták sikkasztásokról szóló tudósításomat. Dolgozzunk vérben!

A királyok: Szeretett népeim már unják a rendes hadierőre szükséges adófillérek fi-

zetését. Gondoskodnom kell néhány millió emberről, akik kifogják izzadni a többletet.

A nagybankár: Nekem a háboru meghoz százmilliócskát. Az ördögbe is, ezért érdemes egy kis vért kieresztelni.

A nép: Mi köze hozzá? Mióta az országlast kitalálták, mindég úgy volt: a népet nem kérdezték. Vigye bőrért a vásárra. Hogyan is hangzik az egyiptomi jelenetben az a megfélemlítő szép mondas? „Milliók egy miatt.”

Dehát lesz-e háboru? Mert hiszen ez a kérdés még ma is felvethető. A vajdó helyek szólnak-e egerecskét? A balkáni népek kardkihúzása efféle csárdabeli virtus. Mihelyt az Atyuska mást parancsol, a balkáni népek behúzzák szépen a — kardjukat.

Igenis, lesz háboru. Mert a háboru egy örök emberi ösztön sarkalja az embereket, minden interparlamentaris konferencia, az egész világot behálózó békeegyesülések és a szociálisták antimilitarizmusa ellenére. Ez az örök emberi ösztön: a kapzsiság. S mióta az ember társadalom államokat alkot, mindég voltak gyöngék és erősek. És az erőseknek mindég jogcímük volt: a gyöngét

szétosztani maguk közt. A legbrutálisabb szétosztás, Lengyelország földarabolása volt. Nem volt a kapzsi európai államoknak semmi jogcímük, hogy ezt a nyelvilég egységes, nagy nemzeti erényekkel megáldott, ámbár viszállyos nemzetet eltöröljék a föld színeről. Dehát a lengyel urak állandóan torzolkodtak azon, hogy ki legyen a király köztük? Végre is ebben a nagy királyi játékban elváltak. De szomorú nóta is a lengyel nóta.

Lengyelország felaprózásával és az ugynevezett nagy hatalmak, ez az igazí boa konstríktor, egyenlőre jólakott. De napjainkban újra megéheztek és kell egy másik Lengyelország. Persze az, amelyik leggyöngébb. Mi lenne ez más, mint európat Törökország, amelyre nagy jogcime van a nagyhatalmaknak. A kultura. A szent kultura nevében akarnak osztozkodni, azt állítván, hogy a mohomadánság az ő elmaradt haladásra képtelen hittételeivel, többnépszerűségével az európai szép erkölcsöket sérti, a fajrokonokat rabláncra tartja. A kultur emberiség közös ügye, hogy a török a jövőben az arab pusztákon legeltesse lovát. Itt nincs maradása. Hogy ez egy kicsit égbekiáltó igazságtalanság, vakmerő hazudozás és egészében ál-

Színészeink távozása. Marossy Géza színtársulata rövid, három heti ill. működése után folyó hó 17-én a „Limondó ezredes” című operettével előadásait befejezve, színtársulatával új állomás helyére (?) utazott. — Nem panaszkodhatunk, mert egy pár igazán művészi színjátékok szemlélésében volt részünk, amennyiben Marossy Géza igazgató igyekezett a losonczi színház egy néhány tagját vendégfellépésre megnyerni. — Akiuknak pedig élvezetet nyújtó, szép játékát főlétséges dicsérnünk.

Szecsonyi legénykedések. Tarthatatlan és botrányos az az állapot amit városunk fő-utcáin a napszámos parasztlégynek úgyszólván nap-nap mellett véghez visznek. — A korcsmákban itallal bőven ellátva dorbézolnak s a korcsma elhagyása után az utjukba kerülő békés polgárokat a legnagyobb mértékben inzultálják. — Felhívjuk erre a botrányos viselkedésre az illetékes hatóság figyelmét.

Új nyaraló telep. Miként értesülünk a m. kir. állam vasutak tisztviselő és kezelő személyzete részére Rárósmulyad fürdő telepén 2 emeletes nagy szálloda fog létesülni a melynek építése 1913. év tavaszára van terve véve. Ezzel remélhetőleg a kitűnő fürdőtelep fellendülése nem várt mértékben fog bekövetkezni.

Elvesztett pénz. Gläser Dezső, helybeli kereskedő, Gerőfi Sándor nevű segédjét folyó hó 17-én délután B.-gyarmatra küldötte 150 kor. pénzel — trafik bevásárlás végett. A talán nagyon is szórakozott volt kereskedő-segéd a vasúti indóháznál megrémülve vette észre, hogy idáig jöttében zsebéből a 150 korona papírpénzt elvesztette. A becsületes megtaláló kéri hogy illő jutalom mellett az elvesztett pénzt Gläser Dezső kereskedésében átadni sziveskedjék. Ez ügyben a csendőrség is nyomoz.

A salgótarjánai városi megállóhely ügyégre tettlegesen megvalósítást nyert. A személyszállító vonatok megállanak ezentúl a salgótarjánai kis állomásnál — majd ha elkészül — de eddig is ideiglenes megállóhelyül a „Vadász” szállót jelölték ki, ahol a jegyváltás és a podgyászfeladás eszközölhető.

okoskodás, — az a diplomáciát nem feszélyezi, valamint az sem, hogy egyik nap rácsól a tegnap hazugságaira és egészen mást beszél az orosz külügyminister Párisban, mint ahogy odahaza Atyuskájá cselekszik. De ugyan ki háborodna ezen föl? Világ fennállása óta így volt, és így lesz.

Am ha a gondolatláncot tovább huzzuk, mi lesz akkor, ha a boa konstriktor megint élies lesz? Vajjon ki következik? A spanyol, a portugál, avagy-mi. Ahogy kis játékainkat ujjban csináljuk és ahogy a társadalmi dekompozícióra törekszünk, — alighanem mi. Ez a sőtétl jövendölés már pártpolitikának is látszhat, pedig Kassandrának hazaszeretettől, aggódó lelkeben született.

Azért végezzük a háborus tárcalevelet azzal a hazafias felhívással, : Magyarok tart-sunk össze! Ne azt nézzük, ami elválaszt, hanem ami egyesít. Nézzük a vérszegény, a viszályos nemzeteknek szomorú sorsát. Átkos kéz, amely arra munkál, hogy mi is menzettek nagy temetőjébe a viszálykodás révén jussunk. Pedig a mostani a kardcsörtetés nevezetesen figyelmzett arra, hogy meg kell oltalmaznunk hazánkat.

Pontoság gyorsaság, megbízhatóság, jellemzik Az Est híreit, pártatlanság, függetlenség Az Est politikáját, jólétesültség, őszinteség, Az Est közgazdasági közleményeit tartalmasság, pártatlanság Az Est sportrovátát, épen azért minden olvasónk jól teszi, ha ezt a napilapot az itteni drusltónál naponta megszerzi vagy pedig ha környéken lakik, a hova az árusító lapokat nem kézbesít, közvetlen Az Est kiadóhivatalánál előfizetéssel megszerzi. Mutatvány számokat szívesen küld Az Est kiadóhivatala (VII. Erzsébet-körút 20) mindenkinek a ki a mi lapunkra hívatkozik.

Az életmentő virágszál. A József királyi herceg Szanatórium Egyesületében született valami gyöngéd poetikus keletben az a gondolat, hogy a halottak napi koszorúból mindenki ajánljon föl egy szálat a tüdőbetegeknek. A virágszál már eddig néhány ezer embernek mentette meg életét, akik az egyesület gyulai szanatóriumában és az ország — több dispanzerjeiben gyógyultak. És már elkezdődtek Debreczenben az Augustia tüdőbeteg népszanatórium építési munkálatai a gyönyörűfekvésű, ózondus levegőjű debreceni Nagyerdőben s a jövő év nyarán az egészségnek ez az új vára megnyitja kapuit a feléje tolongó szerencsétlen, szegénysorsu tüdőbetegeknek. Valóban életmentő virágszál! Legyen áldott, ki ez emberbaráti célra áldoz, mikor kedves halottainak koszorujából egy virágszálat megajánl s adományt a második népszanatóriumra beküldi a József Kir. Szanatórium Egyesületnek (Budapest, IV. ker. Sütő-utca 6.)

A cukornak tisztasuly szerint való számlázása. A főszer — és élelmiszer kereskedelemnek régi panaszja volt az, hogy a cukorgyárak az 50 kgos ládákhá csak 49 kg. kockacukrot csomagolnak és azt mint 50 kg-ot számlázzák. Ezen eljárás megszüntetése érdekében több szabad egyesülettel egyetértve, a kamarák által indított mozgalom eredményeké a gyárak 1912—13. évi idény eleje óta már a tisztasuly szerint csomagolást és számlázást léptették kötelezőleg életbe. Az újítás csupán a kockacukorra vonatkozik.

CSARNOK.

A kútnál.

Julcsa megy a kútra; Miska követi. Nem bírja a vödört, — felhuzza neki. Megmerül a korsó. Indulna a lány — Szól a legény: „Ráérsz! Ne menj még babám”.

Julcsa szemlesütve marad a helyén, Miska meghúzódik a kut peremén. Hosszuszáru pipa öl az agyarán, Több szó nem is, csak füst száll el ajkán.

S ahogy Miska szippant, lassan, sebesen, Nem dnhog egyformán a lány szíve sem, Minek a beszéd itt? A füst hangot ad. És a lány megérti a pipa szavát.

Gyönyörűen hangzik minden szippánás, Minden röppenő füst — kérdés — vallomás. És pirulva, némán áll a kérdezett S ez a legérthetőbb, legszebb felelet.

Nem enyeleg Miska, meg se öleli, Komoly volt a kérdés, — megfelelt neki. A többi elvégzi az ősz új bora! — Így dől el a kútnál két szívnek sora.

Balla Miklós.

A cigány.

Faluvégi szalmaviskó a háza,
Rossz fedelét egy gyenge szél lerázza:
Hó és eső szakad rajta keresztől,
Vakolata néha-néha be is dől.

Az udvarán gyereksereg rikoitoz,
— Ruházatuk nincsen szokva a folt-hoz —
Az asszony az eresz alatt pipázik,
S füstöt fuj a tenyerébe, ha fázik.

Igy a család. Az ember meg azallat
Vályogot vet az alvegi kert alatt, —
Térdig tapos a pelyvába, a sárba,
Mely nem egyszer befreccsan arcába.

Meg se mossa, le se törli, s estére
Igy megyen el a legények elébe!
S míg vonója a hagedün sír, szalad:
Lecsókolják az arcáról a sarat!

Balla Miklós.

Szerkesztő üzenet.

Sz. K. Mint leány, kapát hordott a vállán, jelenleg nagysága, intelligencia hiányzik. G. D. Bpest. A választ várjuk.

Sz. M. Miskolcz. Nincs időnk a tréfához, tessék komoly dolgokkal foglalkozni, kora most már meg van hozzá.

L. M. Gyula. Cikke túlságosan hoeszró, különben a következő számban hozzuk.

Ks. Bpest. Hát nem gondolja, hogy már kellene valamit írni nekünk? Ödv.

Telefon-szám 13. Hát bizony igaza van, de egy kicsit az „Ifjúnak” is.

B. F. Versét köszönjük, a következő lapszámban hozzuk.

Szerkesztésért felelős a kiadó.

Fővárosi napi-lapokra
előfizetést elfogad
Glattstein Adolf
papirkereskedő.

799—1912. végreh. sz.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1912. évi 3439 P. sz. végzése következtében Dr. Guilfreund Emil szecsenyi ügyvéd által képviselt Kardos és Kálmán crég javára 518 kor. 40 fill. s jár. erejéig 1912. évi ápril. hó 20-án foganatosított és kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1440 kor.-ára becsült következő ingóságok, s. m.: üzleti berendezés, cipő-árúk, 1 varrógép és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szecsenyi kir. járás-bíróság 1912-ik évi V. 176/4 számú végzése folytán hátr. 32 kor., 8 kor. 40 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi február hó 18 napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 55 kor. 60 fillérben biróilag már megállapított költségek és 3 kor. 80 fill. árverés kit. díj erejéig Szecsenyben leendő megtartására — 1912. évi november hó 11-ik napjának délutáni 2 órája — határidőül kitűztek és ahhoz a venni szándékozók ezennel

oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1912. évi október hó 17-én.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

Eladó ház.

Szécsényben, a Király-utczában lévő 176. számú házam előnyös feltételek mellett eladó.

Értekezni lehet: ugyanott

Özv. Pokorny Istvánnénál.

Értesítés!

Van szerencsém t. értesíteni Szécsény és vidéke gazdaközönységét, hogy

**Szécsényben, a Tugár-város részen
ujjonnan épült sajtgyáramban**

kisebb-nagyobb mennyiségű tej a legmagasabb napi árakon mindenkor megvételik.

Tisztelettel

Strausz Antal,
sajtgyár-tulajdonos.

GOTTLIEB ARMIN

„Ujvilág” szálloda és vendéglő SZÉCSÉNYBEN.

Kényelmesen és elegánsan
berendezett szobák.

Abonánsoknak reggeli, ebéd- és vacsora havonként 54 K. Ebéd és vacsora havi 48 K. melynél naponként kétszer-sült és tészta van étrenden.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri

Pontos és figyelmes ki. zolgálas.

Szolid arak.

kiváló tisztelettel

Gottlieb Armin,
az „Ujvilág” szálló kezelője.

Izléses, szép munkáért

többszörösen kiállítva.

ULIP ISTVÁN

élővirág terme

LOSONCZ, Rákóczi-út. Telefon 123.

**Megrendelések: élővirágokban
Glattstein Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállíttatnak.**

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése.

M. kir. dohány- és szivararuda.

RÁKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

SZÉCSÉNY.

RÁKÓCZI-ÚT 565. SZÁM.

Készít minden a könyvnyomdászati szakmába vágó munkákat modern- és szakszerű kivitelben, jutányos árak mellett.

Mindennemű iskolaszerekből, irodai- és ügyvédi felszerelésekből

a legolcsóbb bevásárlási forrás!